

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr.94.721 van 12 april 2001
in de zaak A. 102.911/XIV-3.094**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat J. HENDRIX,
 kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
 Louizalaan, 385/1

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Mongoolse nationaliteit, op 5 april 2001 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 maart 2001 waarbij het door verzoeker op 9 februari 2001 ingestelde dringend beroep tegen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 16 januari 2001 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten niet in aanmerking wordt genomen wegens laattijdigheid, en waarbij de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 16 januari 2001 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten wordt bevestigd, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 27 maart 2001;

Gelet op de beschikking van 10 april 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen

betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 9 april 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 april 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. HENDRIX, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Adjunct-adviseur G. DE BOECK, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, de bestreden beslissing van 26 maart 2001 onder meer bepaalt dat de termijn om het grondgebied van het Rijk te verlaten vijf dagen bedraagt, zodat de verzoekende partij met haar verzoekschrift van 5 april 2001 alert en tijdig heeft gereageerd;

Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde betreft, verzoeker in een eerste middel aanvoert dat de bestreden beslissing is genomen met schending van artikel 63/2, 2/, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vermits de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van 16 januari 2001 hem op 7 februari 2001 zou zijn betekend en hij op 9 februari 2001 een dringend beroep instelde bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, zodat zijn beroep tijdig werd ingediend;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij zijn asielaanvraag op 14 december 2000 ervan in kennis werd gesteld dat hij, bij gebrek aan woonplaatskeuze, overeenkomstig artikel 51/2 van de Vreemdelingenwet geacht werd woonplaats te hebben gekozen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, Koning Albert II-laan 6 te 1000 Brussel; dat de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 16 januari 2001 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten op 31 januari 2001 per bode aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd betekend; dat verzoeker bijgevolg overeenkomstig artikel 63/2, § 2, van de Vreemdelingenwet over een termijn van drie werkdagen, te rekenen vanaf de dag volgend op de kennisgeving van voormelde beslissing, te weten 31 januari 2001, beschikte om een dringend beroep in te stellen bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat verzoeker in casu tot 5 februari 2001 de tijd had om een dringend beroep in te stellen; dat verzoeker zich pas op 7 februari 2001 aanbood op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar hij kennis nam van de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat zijn op 9 februari 2001 ingesteld dringend beroep derhalve laattijdig werd ingediend, zodat de bestreden beslissing op goede gronden besluit dat het dringend beroep van verzoeker wegens laattijdigheid niet in aanmerking wordt genomen; dat het eerste middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van de rechten van verdediging omdat de Commissaris-generaal er ten onrechte van uitgaat dat de beslissing tot weigering van verblijf aan verzoeker werd betekend op 31 januari 2001, waardoor het dringend beroep laattijdig zou zijn ingediend; dat uit de bespreking van het voorgaand middel blijkt dat de bestreden beslissing terecht vaststelt dat het door verzoeker ingesteld dringend beroep laattijdig is; dat de door verzoeker ingeroepen schending van de rechten van verdediging derhalve niet voortvloeit uit de bestreden beslissing, doch aan zijn eigen verzuim is te wijten; dat het tweede middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan één van de drie door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf april tweeduizendeen, door :

de HH. D. MOONS,

M. VAN LIMBERGEN,

Wnd. Kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.